

- 5) inicjowanie i prowadzenie prac naukowo-badawczych w zakresie teorii informacji, języków informacyjno-wyszukiwawczych itp.,
  - 6) koordynowanie w skali ogólnokrajowej tematyki prac naukowo-badawczych i metodycznych w dziedzinie informacji,
  - 7) prowadzenie prac normalizacyjnych związanych z działalnością informacyjną,
  - 8) współdziałanie w programowaniu i prowadzeniu szkolenia i doskonalenia kwalifikacji pracowników służby informacji i szkoleniu użytkowników,
  - 9) pełnienie funkcji działowego ośrodka informacji,
  - 10) w zakresie wynikającym z planowej działalności Instytutu:
    - a) udzielanie poradnictwa fachowego, konsultacji i innych form pomocy metodyczno-organizacyjnej ośrodkom informacji,
    - b) prowadzenie działalności wydawniczej,
    - c) współpraca z instytucjami oraz organizacjami naukowymi i społecznymi w zakresie popularyzacji, upowszechniania i wykorzystywania informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej w działalności naukowej, planowaniu i zarządzaniu oraz w działalności produkcyjnej,
    - d) współpraca z zagranicznymi i międzynarodowymi organizacjami i stowarzyszeniami,
  - 11) wykonywanie innych zadań zleconych przez Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki.
- § 4. Nadzór nad Instytutem sprawuje Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki za pośrednictwem Centrum Informacji Naukowej, Technicznej i Ekonomicznej.
- § 5. 1. Dotychczasowe zadanie Instytutu w zakresie programowania i planowania rozwoju działalności informacyjnej w kraju oraz jej koordynacji, w zakresie inicjowania i prowadzenia działalności informacyjnej dla centralnych organów zarządzania oraz w zakresie działalności wydawniczej i usług informacyjnych wraz ze składnikami majątkowymi — zostają przekazane do Centrum Informacji Naukowej, Technicznej i Ekonomicznej.
2. Pracownicy komórek (lub ich części) Instytutu, wykonyjących zadania, o których mowa w ust. 1, przejdą do pracy w Centrum Informacji Naukowej, Technicznej i Ekonomicznej w terminie do dnia 30 kwietnia 1971 r.
- § 6. Traci moc obowiązującą uchwała nr 142 Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1961 r. w sprawie przekształcenia Centralnego Instytutu Dokumentacji Naukowo-Technicznej w Centralny Instytut Informacji Naukowo-Technicznej i Ekonomicznej.
- § 7. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki.
- § 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

106

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 lutego 1971 r.

w sprawie ogólnych warunków umów komisji i umów agencyjnych związanych z obrotem z zagranicą pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego i § 1 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie upoważnienia naczelných organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków dla określonych kategorii umów (Monitor Polski z 1965 r. Nr 23, poz. 109 i z 1969 r. Nr 36, poz. 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się ogólne warunki umów komisji i umów agencyjnych związanych z obrotem z zagranicą pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej w brzmieniu podanym w załączniku, zwane dalej „Ogólnymi warunkami umów komisji”.

§ 2. Ogólne warunki umów, o których mowa w § 1, stosuje się, do umów:

- 1) komisji pomiędzy przedsiębiorstwem handlu zagranicznego — zwanym dalej komisantem, a inną jednostką gospodarki uspołecznionej — zwaną dalej komitentem, w których komisant zobowiązuje się do sprzedaży lub zakupu towaru za granicą,
- 2) agencyjnych, w których przedsiębiorstwo handlu zagranicznego zobowiązuje się do pośredniczenia przy zawieraniu z zagranicznym kontrahentem umowy sprzedaży na rzecz jednostki gospodarki uspołecznionej albo do zawarcia takiej umowy w imieniu tej jednostki.

§ 3. Jednostki gospodarki uspołecznionej w umowach komisji i umowach agencyjnych mogą ustalać wzajemne prawa i obowiązki odmiennie niż to zostało przewidziane w Ogólnych warunkach umów komisji, chyba że z przepisu ustawy lub z treści Ogólnych warunków umów komisji wynika, że określone w nich prawa i obowiązki są wiążące dla stron.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo handlu zagranicznego może zawrzeć umowę komisji lub umowę agencyjną z jednostką go-

spodarki uspołecznionej, jeżeli uprawnione zostało zgodnie z odrębnymi przepisami do zawierania umów tego rodzaju.

2. Umowa agencyjna, w której przedsiębiorstwo handlu zagranicznego zobowiązuje się do pośredniczenia przy zawieraniu z kontrahentem zagranicznym umowy sprzedaży, może być zawarta z jednostką gospodarki uspołecznionej, która na podstawie odrębnych przepisów otrzymała zezwolenie na zawieranie umów z tymi kontrahentami.

§ 5. Jednostka gospodarki uspołecznionej obowiązana jest do zawarcia umowy komisji lub umowy agencyjnej, jeżeli obowiązek taki wynika z uzgodnienia dostaw, o którym mowa w zarządzeniu Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 19 października 1959 r. w sprawie uzgodnień dostaw i ogólnych warunków dostaw związanych z obrotem z zagranicą pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 92, poz. 494), albo z decyzji jej jednostki nadrzędnej.

§ 6. Jednostki gospodarki uspołecznionej zawierają umowy komisji i umowy agencyjne na dokonywanie transakcji jednorazowych lub stałych w okresach kwartalnych, rocznych i wieloletnich.

§ 7. W sprawach nie uregulowanych w Ogólnych warunkach umów komisji stosuje się odpowiednio przepisy ogólnych warunków umów sprzedaży towarów przeznaczonych na eksport oraz ogólne warunki umów sprzedaży towarów pochodzących z importu, stanowiące załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 13 lutego 1967 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy związanych z obrotem z zagranicą pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 12, poz. 64 i z 1970 r. Nr 29, poz. 242).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendola*

Załącznik do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 23 lutego 1971 r.
(poz. 106).

OGÓLNE WARUNKI UMÓW KOMISU I UMÓW AGENCYJNYCH ZWIĄZANYCH Z OBROTEM Z ZAGRANICĄ

Rozdział 1.

Ogólne warunki umów komisju w eksporcie.

§ 1. 1. Zobowiązanie komisanta do sprzedaży towaru za granicą na zlecenie komitenta powstaje z chwilą zawarcia umowy.

2. Zakres wzajemnych praw i obowiązków komisanta i komitenta ustala zawarta między nimi umowa. Umowa ta powinna w szczególności określać przedmiot sprzedaży, cenę i wysokość wynagrodzenia komisanta.

3. W razie nieustalenia w umowie terminu wydania towaru przyjmuje się, że towar wydany zostanie w terminie wskazanym przez komisanta.

4. Jeżeli kierunek eksportu (grupa krajów lub kraj) nie wynika z odrębnych przepisów lub z umowy, oznaczenie kierunku eksportu należy do komisanta.

§ 2. Cenę towaru określa się według obowiązujących przepisów. Jeżeli strony uprawnione są do uzgadniania wysokości ceny, określona w umowie cena jest ceną minimalną.

§ 3. 1. Wynagrodzenie komisanta może być ustalone w formie:

- 1) prowizji w wysokości nie przekraczającej maksymalnych stawek przewidzianych w przepisach odrębnych,
- 2) udziału w dodatkowo uzyskanej korzyści na danej transakcji (np. na skutek sprzedaży powyżej określonej w umowie ceny minimalnej, udziału w zysku operacyjnym komitenta na transakcji eksportowej).

2. W razie braku odmiennych postanowień umowy komisantowi przysługuje prowizja w wysokości maksymalnych stawek.

§ 4. 1. Komisant powinien wykazać szczególną staranność przy wyborze kontrahenta zagranicznego.

2. Przy zawarciu umowy z zagranicznym kontrahentem oraz przy jej wykonywaniu komisant powinien mieć na względzie nie tylko prawa i obowiązki stron umowy komisju, ale także osiągnięcie możliwie największych korzyści dla gospodarki narodowej.

3. Strony zobowiązane są do współdziałania przez informowanie się o okolicznościach, które mogą mieć wpływ na wyniki zawartej transakcji, jak również na kształtowanie się dalszych wzajemnych stosunków w zakresie obrotu z zagranicą.

4. Komisant obowiązany jest do sprzedaży towarów na rynkach zagranicznych na warunkach najkorzystniejszych dla komitenta, a w szczególności do uzyskania maksymalnie korzystnych cen, jak również warunków i terminów płatności.

5. Wynikające z umowy z zagranicznym kontrahentem uprawnienia komisanta, zwłaszcza odnoszące się do terminu zapłaty ceny, powinny być przez niego bez zwłoki realizowane.

6. W razie gdy postanowienia kontraktu zagranicznego przewidują szerszą odpowiedzialność komisanta w stosunku do kontrahenta zagranicznego od odpowiedzialności sprzedawcy towaru przewidzianej w obrocie krajowym, postanowienia te wiążą komitenta, jeżeli wyraził na to zgodę w umowie.

7. Komisantowi przysługuje zwrot prowizji agentów zagranicznych, jeżeli komitent wyraził zgodę na takie pośrednictwo.

§ 5. Komisant obowiązany jest bezzwłocznie zawiadomić komitenta o zgłoszeniu przez zagranicznego kontrahenta zarzutów co do nienależytego wykonania umowy i współdziałać z nim przy ustosunkowaniu się do treści zarzutów. Gdy jednak interes komitenta tego wymaga, komisant zobowiązany jest działać samodzielnie z zachowaniem należytej staranności.

§ 6. Komisant obowiązany jest przekazać komitentowi w terminie i na zasadach ustalonych odrębnymi przepisami cenę towaru otrzymaną od kontrahenta zagranicznego, a w każdym razie cenę nie niższą niż określona w umowie.

§ 7. 1. Komisant nabywa prawo do wynagrodzenia z chwilą przekazania komitentowi ceny towaru otrzymanej od kontrahenta zagranicznego.

2. W razie gdy cena przekazywana jest w częściach, komisant nabywa prawo do części wynagrodzenia proporcjonalnej do przekazywanej ceny.

3. Jeżeli umowa nie stanowi inaczej, z przekazywanej komitentowi ceny komisant może potrącić przysługujące mu wynagrodzenie i prowizje agentów zagranicznych.

§ 8. 1. Strony mogą w umowie zastrzec, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy nastąpi przez zapłatę kary umownej.

2. Jeżeli strony miały obowiązek zawarcia umowy, powinny one w umowie tej ustalić stawki kar za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy; mają one również obowiązek dochodzenia zapłaty tych kar. Jeżeli jednak w umowie komisju strony nie ustaliły wysokości stawek kar, są one obowiązane do zapłaty i dochodzenia kar w wysokości przewidzianej w ogólnych warunkach umów sprzedaży towarów przeznaczonych na eksport.

Rozdział 2.

Ogólne warunki umów komisju w imporcie.

§ 9. Jeżeli przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej, do zobowiązania komisanta do zakupu towaru za granicą na rachunek komitenta stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 1.

§ 10. Cenę towaru ustala się według obowiązujących przepisów. Jeżeli przepisy nie stanowią inaczej, ustalona w umowie cena jest ceną maksymalną.

§ 11. W razie braku odmiennego postanowienia umowy komisant odpowiada za wady zakupionego towaru w zakresie ustalonym w kontrakcie zagranicznym.

§ 12. Komisant obowiązany jest podać do wiadomości komitenta postanowienia kontraktu zagranicznego, których wykonanie warunkuje dochodzenie przez komisanta roszczeń do zagranicznego kontrahenta.

Rozdział 3.

Ogólne warunki umów agencyjnych.

§ 13. Do umów agencyjnych stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 1.

§ 14. Jeżeli przepisy szczególne nie określają wysokości prowizji należnej przedsiębiorstwu handlu zagranicznego za wykonanie czynności agenta, strony ustalają wysokość prowizji w umowie.